

Ang Basahon ni Joel ug Ang Iglesia Adventista sa Ikapitong Adlaw sa Laodicea - Numero Kaluhaan ug Usa

Jeff Pippenger
2025-12-31

Numero Baynte-Uno

Ug sukad sa panahon nga pagakuhaon ang adlaw-adlaw nga halad, ug igatukod ang dulumtanan nga makapahimong biniyaan, may usa ka libo duha ka gatus ug kasiyaman ka adlaw. Daniel 12:11.

Sukad niadtong Oktubre 22, 1844, ang pag-aplikar sa matagnaong panahon dili na husto nga pag-aplikar sa tagna, alang niadtong buot sa matarong nga pagbahin sa pulong sa kamatuoran. Ang yugto sa 1290 ka tuig diha sa bersikulo onse kinahanglan iaplikar ingon nga usa ka simbolikong yugto human sa 1844, ug ang maong pag-aplikar human sa 1844, o usa ka yugto nga walay mga elemento sa “panahon,” kinahanglan magpabilin sa saligang pagsabot sa kamatuoran, sumala sa pagsabot niini sa wala pa ang 1844. Ang 1290 nagrepresentar sa usa ka yugto nga 30, gisundan sa 1260. Ang pagsabot sa wala pa ang 1844 mao nga ang katloan ka tuig gikan sa 508 hangtod sa 538 nagrepresentar sa usa ka yugto sa pagpangandam alang sa anticristo sa pagsugod sa iyang paghari gikan sa 538 hangtod sa 1798.

Ang 30 ka tuig nga transisyon mao ang hilisgutan ni Pablo diha sa 2 Tesalonica. Si Pablo wala maglakip ug bisan unsang reperensiya sa elemento sa “panahon,” apan iyang giila ang propetikong mga kinaiya sa paganismo nga mipahawa alang sa papalismo sulod nianang katloan ka tuig. Unya nagsugod ang papal nga pagmando. Ang historikal nga pagsabot, nga walay bisan unsang elemento sa panahon, nag-ila sa transisyon sa ikaupat nga gingharian sa propesiya sa Biblia ngadto sa ikalimang gingharian, nga gisundan sa nahauna sa duha ka papal nga mga pagpangligo sa dugo, sa ingon nagtimaan sa transisyon sa ikaunom nga gingharian ngadto sa tulo ka pilo nga panaghiusa sa dragon, sa mananap, ug sa mini nga propeta ug sa ikaduhang papal nga pagpangligo sa dugo.

Ang katloan ka tuig nga pagpangandam nga gisundan sa usa ka mapanagnaong yugto maoy nag-unang simbolo sa pakigsaad sa Dios sa usa ka piniling katawhan. Ang pagbalhin sa duha ka mga gahum sulod sa katloan ka tuig, nga gisundan sa 1260 ka tuig nga paglutos, nahiuyon sa katloan ka tuig nga pagpangandam ni Cristo, nga gisundan sa 1260 ka adlaw nga kaluwasan. Ang katloan ka tuig nga pagpangandam sa anticristo maoy pagsundog sa katloan ka tuig nga pagpangandam ni Cristo. Ang katapusan sa katloan ka tuig nagaila sa gahum nga gihatag kang Cristo sa Iyang bautismo, o sa paghatag og gahum sa anticristo niadtong 538. Ang paghatag og gahum sa anticristo naggikan sa pang-ekonomiya ug pangmilitar nga suporta nga naggikan sa miaging gingharian, ug ang gahum nga gibubo kang Cristo naggikan sa miaging gingharian nga Iyang gibiyaan katloan ka tuig sa wala pa.

Ang pagbulag sa duha ka mga yugto gimarkahan pinaagi sa usa ka pagpahinungod sa gahum, ug ang pagbulag sa duha ka mga yugto nga gipadayag nila ni Abram ug ni Pablo mailhan pinaagi sa yano nga pagtandi. Sa katloan ka tuig nga pagkalahi nila ni Abram ug ni Pablo, ang yugto sa pagpangandam mao ang unang katloan ka tuig nga nagrepresentar sa proseso sa tugon, nga naghatag ug gahum sa mga kaliwat ni Abram aron matuman ang tagna mahitungod sa pagkaulipon didto sa Ehipto. Ang upat ka gatus ug katloan ka tuig adunay dugang pang simbolikong pagbahin, kay sa husto nga paggamit ang unang duha ka gatus ug napulo ug lima ka tuig girepresentahan sa representante sa Dios ug sa Paraon. Kay alang kang Jose ug sa unang 215 ka tuig kini mao ang maayong Paraon, ug alang kang Moises ug sa ikaduhang 215 ka tuig kini mao ang daotang Paraon.

Kana nga pagbahin nagpaila sa duha ka mga yugto nga matag usa adunay upat ka mga kaliwatan. Ang unang upat ka mga kaliwatan mahimong ipahimutang ibabaw sa ikaduhang upat ka mga kaliwatan, linya ibabaw sa linya, ug sa pagbuhat niini, si Jose ug si Moises, usa ka profesiyang alpha ug omega, nagpakig-uban sa usa ka alpha-nga-maayong Paraon ug usa ka omega-nga-dautang Paraon. Dako nga kahayag ang makuha gikan niining managsamang pagtagad, apan ang akong ginabuhat lamang mao ang nagpaila nga ang panagna ni Abram mahitungod sa ikaupat nga kaliwatan nagpaila sa duha ka mga saksi sa upat ka mga kaliwatan sulod sa 430 ka tuig. Ang duruha ka paghulagway sa upat ka mga kaliwatan makita diha sa mga kaliwatan sa Genesis cuatro ug cinco. Sa dihang atong pagatagdon si Cain ug si Seth ingon nga sinugdanan sa paglista sa mga kaliwat sa dugo, atong makita nga adunay walo ka mga kaliwatan gikan kang Seth hangtod kang Noe, ug nga sa dihang bahinon kini sa tunga adunay usa ka paghulagway sa duha ka mga yugto nga matag usa adunay upat ka mga kaliwatan. Kini maila diha sa walo ka mga linya sa kaliwatan ni Seth ug ni Cain.

Ang mga talaan sa kagikan sa mga kapitulo upat ug lima gipakita uban sa panapos sa mga linya, nga mao si Noe. Si Noe mao ang simbolo sa pakigsaad sa Dios sa katawhan ingon nga girepresentahan sa balangaw. Si Abram mao ang simbolo sa pakigsaad sa Dios sa usa ka piniling katawhan ingon nga girepresentahan sa sirkunsisyon. Kining duha ka mga pakigsaad kanunay nga nahigot pag-uban, ug sa Genesis onse, diin atong makita ang tore sa Babel dayon human sa lunop ni Noe, didto gipahimutang ang talaan sa kagikan nga nagdala ngadto kang Abram. Niadtong bahina napulo kini ka mga kaliwatan, dili walo. Sa bahina nga nagdala ngadto kang Abram ug sa bahina nga nagdala ngadto kang Noe, ang mga pakigsaad nga Noachian ug Abrahamic girepresentahan.

Sa teksto gikan sa kapitulo onse nga naghisgot sa usa ka piniling katawhan, atong makita nga ang duha nianang mga kaliwatan puno sa dakong kahayag.

Ug si Eber nabuhi ug katloan ug upat ka tuig, ug nanganak kang Peleg; ug si Eber, human niya mapanganak si Peleg, nabuhi pa ug upat ka gatus ug katloan ka tuig, ug nanganak ug mga anak nga lalake ug mga anak nga babaye. Ug si Peleg nabuhi ug katloan ka tuig, ug nanganak kang Reu. Genesis 11:16–19.

Ang paghisgot kang Eber mao ang unang paghisgot sa Hebreohanong pulong nga sa ulahi mailhan ingon nga Hebreohanong pulong nga “Hebreo.” Sa kagikan sa usa ka piniling katawhan, usa sa

napulo ka kaliwat ginganlan ug Hebreo, nga mao ang ngalan nga pagailhan sa piniling katawhan. Sa tulo ka bersikulo, si Eber ug si Peleg gigamit aron timaanan ang kalainan sa piniling rasa nga Hebreo. Ang Eber nagpasabot ug “pagtabok” o “ang motabok,” ug mao ang gamot sa pulong nga “Hebreo.” Si Abram simbolo sa mga motabok gikan sa Babilonia ngadto sa Yutang Saad. Ang “Peleg” nagpasabot ug “pagkabahin” o “pagkabulaag,” sumala sa paghisgot sa Genesis 10:25, diin kita gipahibalo nga sa mga adlaw ni Peleg ang “yuta nabahin.”

Si Eber ug si Peleg nagrepresentar sa usa ka propetikong pagbahin alang niadtong nangandoy sa hustong pagbahin sa pulong sa kamatuoran. Ang talaan sa kagikanan ni Noe nagpatungha ug duha ka linya nga tag walo, nga nagrepresentar sa duha ka hugpong nga tag upat ka kaliwatan, maingon man ang 430 ka tuig didto sa Ehipto. Ang talaan sa kagikanan sa Genesis onse girepresentahan sa napulo, dili walo, kay kini mao ang talaan sa kagikanan sa usa ka piniling katawhan. Ang piniling katawhan gibahin ngadto sa duha ka pundok nga tag lima, sa ingon nagkauyon sa sambingay sa napulo ka mga ulay, nga mao ang sambingay sa katawhan sa tugon sa Dios.

Niana niadtong pinili nga kagikanan sa katawhan, ang ngalan ni Peleg ug ang kasaysayanong katumanan niini nagrepresentar sa pagkabahin sa duha ka mga hut-ong sa manggialamon o buang nga mga ulay, sa mismong punto sa kasaysayan sa Biblia diin ang yuta gibahin didto sa torre sa Babel. Sa talaan sa napulo, si Peleg mao ang ikalima, kay kana mao ang taliwala sa napulo. Si Eber nga Hebreohanon, nga gitipohan ni Abram, nagrepresentar sa usa ka buang nga ulay nga motabok ug mahimong usa ka manggialamon nga ulay, sa dihang ang duha ka mga hut-ong pagabahinon pinaagi sa singgit sa tungang gabii. Si Eber, ang unang Hebreohanon sa ngalan, nagrepresentar kang Abram, ang unang Hebreohanon pinaagi sa tugon. Sa dihang gitawag sa Ginoo si Abram paggawas gikan sa Babilonia, kini nagatipo sa mensahe sa singgit sa tungang gabii, nga mao ang pagpahimulos sa gahum sa ikaduhang manolunda, nga nagtawag sa mga lalaki ug mga babaye paggawas gikan sa Babilonia.

Ang sambingay sa napulo ka mga ulay ginahulagway pinaagi kang Eber ug Peleg, nga nagrepresentar sa usa ka tawag sa paggawas, sa dili pa ang linya sa pagbahin ni Peleg mosira sa pultahan sa panahon sa pagsulay. Sa propetikong relasyon, si Eber nabuhi ug 430 ka tuig human kang Peleg, nga unya nabuhi ug 30 ka tuig. Ang unang lakang sa tulo-ka-bahin nga tugon ni Abram girepresentahan nila ni Eber ug Peleg. Si Abram, maingon kang Eber ug Peleg, maoy linya sa pagbahin tali sa duha ka hut-ong. Ang dugang ni Pablo sa propesiya ni Abram mao ang pagdugang ni Peleg sa propesiya ni Eber. Si Eber nagpahayag ug 400 ka tuig, apan si Peleg nagtino ug 430 ka tuig. Busa, si Peleg nagrepresentar kang Pablo, ug sa pagdugang ni Pablo ug 30 ka tuig ngadto sa 400 ka tuig, ug ang ministeryo ni Pablo mao ang pag-ila sa Peleg sa propesiya sa Biblia. Ang “Peleg” sa propesiya sa Biblia nga giila ni Pablo nagrepresentar sa pagbahin sa nasod gikan sa literal ngadto sa espiritual.

Gikan kang Shem hangtod kang Peleg adunay lima ka kaliwat, ug gikan kang Rue hangtod kang Abram adunay lima.

Ug siya miingon kang Abram, Hibalo sa pagkatinuod nga ang imong kaliwatan mahimong dumuloong sa usa ka yuta nga dili ila, ug sila mag-alagad kanila; ug sila magasakit kanila

sulod sa upat ka gatus ka tuig. Genesis 15:13.

Karon kang Abraham ug sa iyang kaliwat gihatag ang mga saad. Wala siya moingon, Ug sa mga kaliwatan, ingon sa daghan; kondili ingon sa usa lamang, Ug sa imong kaliwat, nga mao si Cristo. Ug kini ang akong giingon, nga ang tugon, nga kaniadto gipamatuoran sa Dios diha kang Cristo, ang kasugoan, nga miabut upat ka gatus ug katloan ka tuig sa ulahi, dili makawagtang niini, aron ang saad mahimong walay kapuslanan. Kay kon ang panulondon pinaagi sa kasugoan, dili na kini pinaagi sa saad; apan ang Dios mihatag niini kang Abraham pinaagi sa saad. Galatians 3:16–18.

Katloan ka Tuig ang Panuigon

Si Jesus may traynta ka tuig ang panuigon sa dihang nagsugod Siya sa Iyang ministeryo.

Ug si Jesus mismo misugod sa pagpanudlo nga may mga katloan ka tuig na ang panuigon, nga giila (sumala sa pagdahom sa mga tawo) nga anak ni Jose, nga anak ni Heli. Lucas 3:23.

Si Jose misugod sa pag-alagad kang Faraon sa Ehipto sa dihang katloan na ang iyang panuigon.

Ug si Jose may katloan ka tuig ang panuigon sa diha nga siya mitindog sa atubangan ni Faraon nga hari sa Egipto. Ug si Jose migula gikan sa atubangan ni Faraon, ug miagi sa tibuok yuta sa Egipto. Genesis 41:46.

Ang propeta nga si Ezekiel katloan ka tuig ang panuigon sa dihang nagsugod siya sa iyang ministeryo, ug ang iyang ministeryo milungtad ug kaluhaan ug duha ka tuig.

Ug nahitabo sa ika-katloan ka tuig, sa ikaupat ka bulan, sa ikalima ka adlaw sa bulan, samtang didto ako uban sa mga binihag daplin sa suba sa Chebar, nga ang mga langit naablihan, ug nakita ko ang mga panan-awon sa Dios. Ezekiel 1:1.

Si Ezekiel adunay labaw nga daghang historikal nga mga reperensiya sulod sa iyang mga sinulat kay sa bisan kinsang laing propeta. Adunay napulog-tulo ka tuwirang mga reperensiya sa matino nga mga petsa diha sa mga sinulat ni Ezekiel, ug sa walay pagkahibalo, ang mga eskolar sa Bibliya ug mga historyador nagpamatuod nga ang iyang ministeryo milungtad sulod sa baynte-dos ka tuig, bisan wala nila masayri nga ang baynte-dos maoy simbolo sa usa ka gatus kap-atan ug upat ka libo.

Si Haring David katloan na ka tuig ang panuigon sa diha nga nagsugod siya sa paghari, ug naghari siya sulod sa kap-atan ka tuig.

Si David may katloan ka tuig ang panuigon sa diha nga siya misugod sa paghari, ug siya naghari sulod sa kap-atan ka tuig. Sa Hebron siya naghari ibabaw sa Juda sulod sa pito ka tuig ug unom ka bulan; ug sa Jerusalem siya naghari sulod sa katloan ug tulo ka tuig ibabaw sa tibook Israel ug Juda. 2 Samuel 5:4, 5.

Ang kap-atan ka tuig nga paghari ni David usa ka simbolikong gidaghanon, ug ang yugto nga 40 sama sa 430 ka tuig ni Abram ug ni Pablo, kay ang 40 ka tuig gibahin ngadto sa duha ka bahin (7 ug tunga ug 33 ka tuig). Ang duha ka yugto sa kap-atan ka tuig nga paghari ni David adunay dugang nga propetikong tigmo, kay may lain pang biblikanhong saksi nga nagtala niadtong duha

ka yugto ingon nga pito ka tuig ug katloan ug tulo ka tuig. Unsay gipasabot sa dugang nga unom ka bulan sa Ikaduhang Samuel, ug sa unsang paagi nga ang 7.5 ug 33 mahimong 40? Adunay usa ka nagsapaw nga unom ka bulan nga kinahanglan magrepresentar sa usa ka propetikong kamatuoran.

Ug ang mga adlaw nga si David naghari ibabaw sa Israel kap-atan ka tuig: pito ka tuig siya naghari sa Hebron, ug katloan ug tulo ka tuig siya naghari sa Jerusalem. 1 Hari 2:11.

Ang 22 usa ka simbolikong numero nga nagrepresentar sa paghiusa sa pagka-Dios uban sa katawhan, ug ang ministeryo ni Ezekiel milungtad sulod sa kaluhaan ug duha ka tuig. Ang napulog upat ka tuig ni Jose gibahin ngadto sa duha ka yugto nga pito ka tuig matag usa, ang semana sa tugon ni Cristo gibahin ngadto sa duha ka managsamang yugto nga 1260 ka adlaw, ug ang kap-atan ka tuig nga paghari ni David gibahin ngadto sa duha ka yugto, uban sa usa ka dugang nga simbolo nga nagdugtong sa maong duha ka yugto.

Si Jesus mao ang Propeta, ang Pari, ug ang Hari. Sa kaulahian nga mga adlaw ipataas Niya ang Iyang iglesia nga madaugon ingon nga usa ka bandila, ug kana nga iglesia girepresentahan ni Cristo, ang propeta, pari ug hari nga naghiusa sa Iyang pagka-Dios uban sa mga tawo, nga girepresentahan ni Ezequiel nga propeta, ni Jose nga pari, ug ni David nga hari. Ang upat ka mga simbolo nagrepresentar sa tulo ka mga takus sa hudno nga gipainit sa pito ka pilo labaw sa naandan, ug unya mitungha ang ikaupat, ug Siya sama sa Anak sa Dios. Ang tibook kalibotan girepresentahan sa kasaulogan sa bulawanong larawan ni Nabucodonosor, ug silang tanan nakakita sa iglesia nga madaugon nga gilangkuban sa usa ka tawhanong propeta, usa ka tawhanong pari, ug usa ka tawhanong hari, nga gisuportahan sa ikaupat nga Balaan nga Persona.

“Gibihag sa pagkatinapusan ni Satanas ang kalibotan. Gipaila niya ang usa ka idolong adlaw nga igpapahulay, nga sa tan-aw daw gihatagan niya ug dakong kahinungdanon. Gikawat niya ang pagsimba sa Kristohanong kalibotan gikan sa Igpapahulay sa Ginoo ngadto niining idolong adlaw nga igpapahulay. Ang kalibotan moyukbo ngadto sa usa ka tradisyon, usa ka sugo nga hinimo sa tawo. Maingon nga gitukod ni Nabucodonosor ang iyang larawan nga bulawan didto sa kapatagan sa Dura, ug sa ingon gipataas niya ang iyang kaugalingon, mao usab nga gipataas ni Satanas ang iyang kaugalingon pinaagi niining bakak nga adlaw nga igpapahulay, nga alang niini gikawat niya ang sinina sa langitnong awtoridad.” Review and Herald, Marso 8, 1898.

Ang Numero Upat

Sa lebel sa pagtagna, ang kap-atan maoy ikapulo sa upat ka gatus ni Abram, ug ang upat maoy ikapulo sa kap-atan. Ang bisan unsang kinaiyang pagtagna nga makita diha sa numero nga upat, kinahanglan mahiuyon sa simbolismo sa kap-atan, nga sa baylo kinahanglan usab mahiuyon sa simbolismo sa upat ka gatus. Sulod sa maong konteksto, ang upat kasagaran nagrepresentar sa “tibuok kalibotan,” usa ka pamilyar nga pagsabot, apan nagrepresentar usab kini sa “usa ka pag-uswag” ug sa pipila ka konteksto usa ka “progresibong kalaglagan.”

Ang unang upat sa pito ka mga trumpeta nagrepresentar sa nagpadayon nga pagkalaglag sa Kasadpang Roma. Ang Sidlakang Roma sa Constantinople natapos diha sa pagpasakop ngadto sa

upat ka Ottoman nga mga Sultan. Tul-id ibabaw sa tul-id, ang sidlakan ug kasadpang Roma sa hinayhinay nagkaguba sulod sa upat ka mga yugto, nga girepresentahan sa upat ka mga trumpeta, samtang usab gipaubos pinaagi sa Islam sa ikalima ug ikaunom ka mga trumpeta. Mag-uban, kining duha ka mga linya nag-ila sa pagkapukan sa Roma sulod sa upat ka mga kaliwatan sa mga trumpeta, samtang ang nagkagrabe nga gubat batok sa Islam nagdala ngadto sa katapusang pagkalaglag sa dihang ang upat ka mga sultan sa Islam mikuha sa pagkaibabaw ibabaw sa gingharian. Ang kasaysayan sa kasadpan ug sidlakan nagsugod sa pagbahin sa Imperyo ni Constantine niadtong 330.

Ang upat ka trumpeta sa kasadpang Roma nagsugod sa 330, ug ang ikalima ug ikaunom nga trumpeta nagrepresentar sa gahum nga nagpukan sa sidlakang Roma, usa ka sidlakang Roma nga nagsugod usab sa 330. Ang sidlakan ug kasadpang Roma parehong nakatampo sa buluhaton sa pagpalingkod sa gahum sa kapapahan ibabaw sa trono sa yuta sa 538, busa ang duha ka linya sa kasadpan ug sidlakan naghulagway sa duha ka sungay sa Tinipong Bansa sa Amerika, nga magpalingkod pag-usab sa gahum sa kapapahan ibabaw sa trono sa balaod sa Domingo. Ang kasadpang Roma mao ang simbolo sa churchcraft sa propetikong relasyon ug ang sidlakang Roma mao ang simbolo sa statecraft.

Sulod sa kasaysayan sa pagkapukan sa kasadpang ug sidlakang Roma, gipadayag ang kasaysayan sa papal nga Roma. Sugod sa iglesia sa mga tinun-an, nga girepresentahan sa Efeso, ang unang tulo ka mga iglesia nagdala ngadto sa ikaupat nga iglesia, nga mao ang pagka-papa gikan sa 538 hangtod sa 1798. Sa Pinadayag 13, ang pagka-papa giila nga nagmando sulod sa 42 ka bulan, human ang makamatay nga samad niini sa 1798 mamaayo pinaagi sa balaod sa Domingo. “Ang panahon wala na” human sa 1844, busa ang kap-atan ug duha ka bulan usa ka simbolo sa yugto sa paglutos gikan sa balaod sa Domingo hangtod si Miguel motindog. Ang mga payunir nakasabut nga ang mga iglesia, mga patik, ug mga trumpeta nagrepresentar sa tulo ka mga linya sa kasaysayan nga nagdagan nga magkasinabtanay sa usag usa. Ang pagpatong sa matagnaong pagpamatuod sa kasadpang Roma ibabaw sa linya sa sidlakang Roma ug sa linya sa papal nga Roma dili usa ka matagnaong aplikasyon nga gigamit sa mga Millerite, apan ang maong pamaagi wala magsupak sa bisan unsa sa ilang natukod nang mga pagsabut.

Linya ibabaw sa linya, ang unang upat ka mga trumpeta ipatong ibabaw sa kasaysayan nga girepresentahan sa ikalima ug ikaunom nga mga trumpeta, ug dayon ang linya sa unang tulo ka mga iglesia nga modala ngadto sa yugto sa pagpanglutos sa pagka-papa nga girepresentahan sa ikaupat nga iglesia. Upat ka mga trumpeta sa usa ka linya, upat ka mga sultan sa ikaduhang linya, ug upat ka mga iglesia sa ikatulong linya. Ang numero nga “upat” nagarepresentar sa kalibotanong sakop, apan nagarepresentar usab kini sa progresibong paglaglag sa usa ka gahum nga sibil o relihiyoso. Ang girepresentahan niini matino pinaagi sa konteksto.

Sa balaod sa Domingo, ang gahum sa pagkapapa mapasig-uli. Sa unang higayon nga ang pagkapapa gihatagan ug kagahum, dihay katloan ka tuig nga yugto sa pagpangandam. Sa unang upat ka mga iglesia, ang ikaupat nga iglesia mao ang pagkapapa, ug ang unang iglesia mao ang mga disipulo, nga girepresentahan ingon nga Efeso. Ang unang tulo ka henerasyon sa Cristohanong iglesia mitultol ngadto sa ikaupat nga iglesia sa Tiatira, nga girepresentahan ni

Jezebel. Sa dihang moabot ka sa Tiatira, sa 538, usa ka balaod sa Domingo gipatuman sa Konseho sa Orleans, sa ingon nagpaila sa balaod sa Domingo sa Estados Unidos, sa dihang ang makamatay nga samad sa 1798 mamaayo.

Ang kasaysayan gikan sa 1798 hangtod sa balaod sa Domingo sa Tinipong Bansa gilarawan pinaagi sa unang upat ka mga iglesia. Ang ikaupat nga iglesia sa Thyatira mao ang balaod sa Domingo, ug ang pagpanlutos sa pagka-papa nga mosunod niini. Ang unang iglesia sa Efeso, ang iglesia nga nawad-an sa iyang unang gugma, miabot sa katapusan sa upat-ka-lakang nga nagpadayon nga pagkalaglag, diha sa balaod sa Domingo sa Thyatira. Ang kaliwatan nga modala ngadto sa balaod sa Domingo sa Thyatira mao ang ikatulong kaliwatan sa Pergamo. Ang Thyatira nagrepresentar sa balaod sa Domingo hangtod sa pagtapos sa panahon sa gracia, ug ang Pergamo nagrepresentar sa pagkompromiso sa ikatulong kaliwatan nga nagaandam sa dalan alang sa Thyatira. Ang ikatulong kaliwatan sa Pergamo, ug ang pagkompromiso nga iyang ginarepresentar, unang natuman sa panahon ni Constantino, nga nagpatuman sa labing unang balaod sa Domingo niadtong 321. Ang Tinipong Bansa nagsugod ingon nga nating carnero sa Efeso, apan sa dihang ibalik niini ang Thyatira sa trono, mosulti kini ingon nga usa ka dragon.

Ang nagkadugang nga kalaglagan sa Estados Unidos gilarawan pinaagi sa unang upat ka mga iglesia sa Pinadayag. Ang nagkadugang nga kalaglagan sa ikaunom nga gingharian sa tagna sa Biblia mahitabo sulod sa upat ka mga kaliwatan nga modala ngadto sa balaod sa Domingo, diin ang mananap sa yuta mosulti sama sa dragon. Ang kataposang kaliwatan gilarawan pinaagi sa dragon, nga usa ka reptilya, sama sa didto sa Tanaman sa Eden, ug tungod niini, si Juan Bautista ug si Jesus parehong mitawag sa kataposang kaliwatan sa karaang Israel nga “usa ka kaliwatan sa mga bitin nga malala.”

Ang ikaupat ug kataposang kaliwatan mao ang “piniling kaliwatan” nga nagrepresentar sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo, o ang iyang katugbang, ang kaliwatan sa mga bitin. Ang usa ka pundok nakaporma sa dagway ni Cristo, ang usa sa dagway sa mapintas nga mananap—ang bitin. Ang kaliwatan sa mga bitin tin-aw nga gipakita, upat ka higayon, diha sa Pulong sa Dios. Ang konteksto sa matag paghigot lain-lain.

Apan sa iyang pagkakita nga daghan sa mga Pariseo ug mga Saduceo nangadto sa iyang bautismo, siya miingon kanila, Kamong kaliwatan sa mga halas nga makahilo, kinsa ba ang nagpahimangno kaninyo sa pagkalagiw gikan sa kapungot nga umaabot? Mateo 3:7.

Kon ang “kaliwatan sa mga bitin” kay yano lamang nga pipila ka mapasipalahong pulong batok sa usa o duha ka mga sekta sa mga tawo nga wala ganahi si Juan, nan walay ikasulti mahitungod sa maong pagpamulong. Apan ang matag pulong sulod sa Pulong sa Dios balaan, busa si Juan naghatag ug usa ka piho nga ngalan sa mga Saduseo ug mga Pariseo. Kana nga ngalan gihubit sa paagi nga mapasipalaon pinaagi sa konteksto sa maong bahin diin kini gipahayag. Sa maong bahin si Juan giila nga nagtuman sa iyang ministeryo, unya ang mga Saduseo ug mga Pariseo misulod sa asoy. Sa sinugdanang mga bersikulo si Juan giila nga “tingog sa kamingawan” ni Isaias.

Niadtong mga adlaw miabut si Juan Bautista, nga nagwali sa kamingawan sa Judea, Ug nagaingon, Paghinulsol kamo: kay ang gingharian sa langit haduol na.

Kay kini mao siya nga gihisgutan pinaagi sa manalagna nga si Esaiias, nga nagaingon,

Ang tingog sa usa nga nagasinggit sa kamingawan, Andama ninyo ang dalan sa Ginoo, hapsaya ninyo ang iyang mga alagianan.

Ug ang mao rang si Juan may bisti nga balhibo sa kamelyo, ug usa ka bakus nga panit sa iyang hawak; ug ang iyang kalan-on mao ang mga dulon ug dugos sa ihalas.

Unya nangadto kaniya ang Jerusalem, ug ang tibook Judea, ug ang tibook dapit nga nagalibot sa Jordan; ug sila gipangbautismohan niya didto sa Jordan, nga nanagpanghimog hinulsol sa ilang mga sala. Apan sa pagkakita niya sa daghan nga mga Fariseo ug mga Saduceo nga nangadto sa iyang bautismo, siya miingon kanila, O kaliwatan sa mga bitin, kinsa bay nagpahimangno kaninyo sa pagkalagiw gikan sa kapungot nga umalabot? Mateo 3:2–7.

Ang kataposang kaliwatan sa karaang Israel gitawag nga “usa ka kaliwatan sa mga halas nga mapintas,” sa usa ka propeta nga migula gikan sa kamingawan. Si Juan mao ang propeta nga nagtuman sa katungdanan isip mensahero ni Malakias nga nagaandam sa dalan alang sa Mensahero sa Pakigsaad, nga mao usab ang tingog diha sa kamingawan nga giila ni Isaias.

Kon atong hisgotan ang “mga dahon” isip usa ka simbolo, atong makita nga nagrepresentar kini sa “pag-angkon.” Ang unang reperensiya niini makita kang Adan ug Eva, nga gitabonan ang ilang pagkadili-matarong pinaagi sa mga dahon sa higuera. Kaniadto nagsul-ob sila sa bisti sa kahayag, ang bisti sa pagkamatarong, apan sa dihang nawala kana, ilang naamgohan nga hubo sila—mga Laodiceanhon nga naghunahuna nga ang ilang kinahanglan lamang buhaton mao ang pagtago luyo sa “mga dahon sa pag-angkon,” ug ang tanan mamaayo ra. Sa ulahi sa maong pahayag, si Juan misulti sa tin-aw batok sa mga Judio nga Laodiceanhon nga misalig sa kaliwat ni Abraham aron maluwas sila, kay ang ilang pagpasigarbo usa lamang ka walay sulod nga mga dahon sa pag-angkon. Ang bisti sa usa ka tawo nagrepresentar kung kinsa siya.

Ang mga kahoy maoy simbolo sa mga tawo ug sa mga gingharian, ug ang bunga, ang sanga, ang liso, ang yuta, ang tubig, ang gamut ug dayag nga ang mga dahon nagrepresentar sa piho nga mga simbolong matagnaon diha sa ilang kaugalingon, apan ang matag usa nianang mga kamatuoran nalambigit sa ubang mga simbolo nga girepresentahan sa nagkalainlaing mga linya sa tagna nga naggamit sa mga simbolong matagnaon nga naglangkob sa usa ka “kahoy.” Siyempre, ang unang matagnaong simbolismo sa usa ka kahoy mao nga kini nagrepresentar sa usa ka pagsulay sa kinabuhi o kamatayon.

Ang mensahe ni Juan girepresentahan sa iyang gisul-ob nga mga bisti ug sa pagkaon nga iyang gikaon. Ang propetikong pagkaon, sama sa manna sa sinugdanan sa karaang Israel, o sa Tinapay sa Langit sa katapusan, kinahanglan kan-on. Ang pagkaon nagrepresentar sa usa ka propetikong mensahe sa pagsulay nga kinahanglan kan-on, kay kini mao ang unod ni Cristo ug ang Iyang dugo. Ang mga bisti nga gisul-ob ni Juan ug ang pagkaon nga iyang gikaon nagpaila sa mensahe ug sa mensahero nga nagaandam sa dalan alang kang Cristo. Si Juan nagatipo sa katapusang mensahero nga nagaandam sa dalan alang kang Cristo, nga mao ang Mensahero sa Pakigsaad nga sa kalit moanhi ngadto sa Iyang templo sa balaod sa Dominggo. Sa dihang mahitabo kana, ang mga buangbuang nga ulay, nga mga Laodiceano usab ug mga liso, nagrepresentar sa katapusang ikaupat

nga kaliwatan niadtong nagaangkon nga sila mao ang lehitimong katawhan sa pakigsaad ni Abraham, maingon usab sa gibuhat sa mga Fariseo ug mga Saduceo sa panahon sa dihang si Juan mitungha gikan sa kamingawan.

Si Juan nagsul-ob ug balhibo sa kamelyo, ug usa ka bakos nga panit nga may kalakip nga panikop alang sa pag-abaga, sama sa anaa sa mga mananap sa uma kon sila ginapahimugtan ug yugo. Mikaon siya, ug busa ang iyang mensahe mahitungod sa mga dulon, usa ka pangunang simbolo sa Islam diha sa Kasulatan, ug gisagolan niya ang iyang mensahe mahitungod sa Islam uban sa dugos.

Ug ang balay sa Israel nagtawag sa ngalan niini nga Manna; ug kini sama sa liso sa kulantro, maputi; ug ang lami niini sama sa mga manipis nga tinapay nga hinimo uban sa dugos. Exodo 16:31.

Ang manna usa ka simbolo sa Pulong sa Dios, ug kini mitilaw sama sa dugos, nga giila sa mga propeta ingon nga lami sa mensahe nga ilang girepresentar pinaagi sa ilang pagkaon niini. Gidala ni Juan ang mensahe sa Islam ingon nga girepresentar sa mga dulon, ug sa bakus nga panit sa kamelyo ug buhok sa kamelyo. Ang mga dulon ug ang kamelyo parehong mga simbolo sa Islam. Kanang mensahe sa Islam gisagolan sa kahayag sa Pulong sa Dios nga girepresentar ingon nga “dugos.”

Unya miingon si Jonathan, Ang akong amahan nakasamok sa yuta: tan-awa, ako nangamuyo kaninyo, giunsa pagkahayag sa akong mga mata, tungod kay mitilaw ako ug diyutay niining dugosa. 1 Samuel 14:29.

Si Juan wala lamang nagrepresentar sa usa ka mensahe sa Islam, kondili siya mianhi gikan sa kamingawan, sama usab kang Elias, ug si Juan wala mokaon ug ordinaryong dugos; siya mikaon ug dugos nga ihalas, kay siya, ingon man si Cristo, wala mabansay sa mga institusyon niadtong panahona nga adunay ilang kaugalingong “dugos” sa usa ka mensahe, nga girepresentahan sa levadura sa mga Fariseo ug mga Saduceo. Si Juan mikaon ug dugos gikan sa kamingawan, kay gibansay siya sa Balaang Espiritu sa gawas sa relihiyosong mga institusyon sa iyang panahon. Ang kasagarang bakus niadtong panahona adunay usa ka mekanismo nga sama sa bisagra diin sa usa ka tawo igahigot ang iyang bisti nga hinimo sa balhibo sa kamelyo. Ang bisagra nagrepresentar kang Juan, nga mao ang punto sa pagbalhin gikan sa yutan-ong santuwaryo ngadto sa langitnong santuwaryo.

“Ang propeta nga si Juan maoy nagkonektar nga sumpay tali sa duha ka dispensasyon. Ingon nga representante sa Dios, mitindog siya aron ipakita ang relasyon sa kasugoan ug sa mga propeta ngadto sa Cristohanong dispensasyon. Siya mao ang diyutayng kahayag, nga pagasundan sa labawng kahayag. Ang hunahuna ni Juan gidan-agan sa Balaang Espiritu, aron makahatag siya og kahayag ngadto sa iyang katawhan; apan wala nay laing kahayag nga misidlak o mosidlak pa nga ingon ka tin-aw ibabaw sa nahulog nga tawo sama nianang mogula gikan sa pagtulon-an ug ehemplo ni Jesus. Si Cristo ug ang Iyang buluhaton gilawom lamang sa malaw-ayng pagsabot ingon nga gipaila pinaagi sa landonglandong nga mga halad. Bisan gani si Juan wala hingpit makasabut sa umalabot, walay-kamatayong kinabuhi pinaagi sa Manluluwas.” The Desire of Ages, 220.

Ang sinina nga bisagra ni Juan gipaila sa mismong punto sa bautismo ni Cristo, nga mao ang punto sa pagliko, nga gisimbolohan sa dapit diin si Juan nagbautismo. Kana nga dapit ginganlan ug Bethabara nga nagpasabot ug “tabokanan sa balsa,” ug mao gayud ang dapit diin ang karaang Israel misulod ngadto sa Yutang Saad sa ilang paggula gikan sa kamingawan, maingon nga gibuhad usab ni Juan.

Siyempre, ang kalihokan sa usa ka gatos ug kap-atan ug upat ka libo mao ang girepresentar ni Juan, apan among gipunting lamang nga sa dihang gibunyagan si Jesus, kadto nga kaliwatan mao ang gitawag Niya ug ni Juan nga “kaliwatan sa mga bitin.” Mianhi si Jesus aron padakuon ang kasugoan sa Dios nga Napulo ka mga Sugo, ug Siya mao ang nagdasig sa matag pulong sa Biblia, busa sa dihang tawgon Niya ang kataposang kaliwatan sa karaang Israel nga usa ka kaliwatan sa mga bitin, hingpit Niyang nasayran nga ang ikaduhang sugo nag-ila sa paghukom nga ginatuman sa ikatulo ug ikaupat nga mga kaliwatan.

Ang ikatulo ug ikaupat nga mga kaliwatan nagrepresentar sa usa ka progresibong paghukom nga matapos sa ikaupat nga kaliwatan, nga mao ang kaliwatan sa mga halas. Ang bautismo ni Cristo nagatipo sa 9/11. Ang kaliwatan sa Laodiceanong Seventh-day Adventist anaa na sa iyang katapusang kaliwatan sukad niadtong panahona. Ang mensahe ni Juan ngadto sa mga Pariseo ug mga Saduceo mao ang mensahe sa Laodicea.

Apan sa dihang nakita niya nga daghan sa mga Fariseo ug mga Saduceo ang nangadto sa iyang bautismo, siya miingon kanila,

O kaliwat sa mga bitin nga malala, kinsa man ang nagpasidaan kaninyo nga mokalagiw gikan sa umaabot nga kapungot?

Busa, pagpatungha kamo ug mga bunga nga angay sa paghinulsol; ug ayaw paghunahuna sa pag-ingon sulod sa inyong kaugalingon, Si Abraham mao ang among amahan:

kay ako nagaingon kaninyo, nga ang Dios makahimo gikan niining mga bato sa pagpatindog ug mga anak alang kang Abraham.

Ug karon usab ang wasay gipahimutang na sa gamot sa mga kahoy: busa ang matag kahoy nga dili mamunga ug maayong bunga pagaputlon ug igasalibay sa kalayo. Ako sa pagkatinuod nagabautismo kaninyo pinaagi sa tubig ngadto sa paghinulsol: apan siya nga moanhi sunod kanako labing gamhanan kay kanako, kansang mga sapatos dili ako takus sa pagdala: siya magabautismo kaninyo pinaagi sa Balaang Espiritu, ug pinaagi sa kalayo: Kansang pala anaa sa iyang kamot, ug pagahinloan gayud niya pag-ayo ang iyang giukanan, ug tigumon niya ang iyang trigo ngadto sa tipiganan; apan pagasunogon niya ang mga dagami pinaagi sa kalayo nga dili mapalong.

Unya miabut si Jesus gikan sa Galilea paingon sa Jordan ngadto kang Juan, aron magpabautismo kaniya. Mateo 3:7–13.

Si Jesus miabut gikan sa Galilea, nga nagsimbolo sa usa ka punto sa pagbalhin nga nahiuyon sa bisagra sa bakus ni Juan, ug sa kahulogan sa Bethabara. Ang buluhaton ni Juan sa pag-andam sa dalan, niadto nabag-o ngadto sa buluhaton ni Cristo sa pagpamatuod sa tugon. Ang katloan ka tuig

nga pagpangandam natapos na ug ang tulo ug tunga ka tuig sa wala pa ug sa human sa krus misugod.

Ang mensahe ni Juan maoy usa ka pasidaan mahitungod sa umalabot nga kapungot sa kalaglagan sa Jerusalem, usa ka kalaglagan nga nagrepresentar usab sa katapusan sa kalibotan ug sa pito ka ulahing mga hampak. Kana nga mensahe sa pasidaan gibutang sulod sa konteksto sa Islam, ug kini gidala sa usa ka tawo nga dili lamang nagtuman sa mensahero ni Malakias nga nagaandam sa dalan, ug sa tingog ni Isaias didto sa kamingawan, kondili usab sa mensahe ni Elias, kay ang bisti ni Juan nagkatugbang sa kang Elias maingon nga ang mensahe ni Juan nagkatugbang sa kang Elias.

Ug siya miingon kanila, Unsang matanga siya nga tawo nga mitagbo kaninyo, ug misulti kaninyo niining mga pulonga? Ug sila mitubag kaniya, Siya usa ka tawong balhiboon, ug binaksan ug bakus nga panit sa iyang hawak. Ug siya miingon, Si Elias kini nga Tishbinhon. 2 Hari 1:7, 8.

Kon pangutan-on nila mahitungod kang Juan, ug dili kang Elias, “unsa man nga matang siya sa tawo?” tubagon sila, “usa ka tawong balhiboon, ug gibaksan og bakus nga panit sa iyang hawak.” Ang tibuok unom ka bulan nga ministryo ni Juan gilarawan sa maong teksto diin ang katapusan ug ikaupat nga kaliwatan piho nga giila ug gihulagway. Ang mensahe sa Laodicea ngadto kanila direkta nga nagaatake sa ilang pag-angkon nga sila mao ang katawhan sa pakigsaad sa Dios; kini nagpasidaan kanila mahitungod sa nagasingabot nga kapungot sumala sa gihulagway sa usa ka wasay nga miigo sa mga gamut sa mga kahoy. Ang mensahe naglakip nga si Cristo mohuman sa proseso sa pagsulay nga gisugdan ni Juan. Sa ulahi sa Mateo, gitawag usab ni Jesus ang mga Judio nga “usa ka kaliwatan sa mga bitin,” ug iyang ipadayon ang hunahuna gikan sa tema ni Juan mahitungod sa pagputol sa usa ka kahoy, ug ipatin-aw niya ngano.

Himoon ninyo nga maayo ang kahoy, ug maayo usab ang iyang bunga; o himoon ninyo nga daotan ang kahoy, ug daotan usab ang iyang bunga: kay ang kahoy maila pinaagi sa iyang bunga. O kaliwatan sa mga bitin, unsaon man ninyo, nga daotan man kamo, sa pagsulti ug mga butang nga maayo? kay gikan sa kadagaya sa kasingkasing ang baba magasulti. Ang maayong tawo gikan sa maayong tipiganan sa kasingkasing nagpagula ug mga maayong butang; ug ang daotang tawo gikan sa daotang tipiganan nagpagula ug mga daotang butang. Apan nagaingon Ako kaninyo, Nga ang tagsatagsa ka walay pulos nga pulong nga igasulti sa mga tawo, manubag sila niana sa adlaw sa paghukom. Kay pinaagi sa imong mga pulong pagamatarungon ikaw, ug pinaagi sa imong mga pulong pagahukman ikaw nga sad-an. Mateo 12:33–37.

Ang adlaw sa paghukom, sumala sa ikaduhang sugo, anaa sa ikaupat nga kaliwatan. Ang paghukom gibase sa mensahe nga atong gisulti, ug kana nga mensahe nagagikan sa atong mga kasingkasing. Ang mensahe nga atong gisulti mao ang nagpaila kon kita ba iya ni Pedro nga “piniling kaliwatan” o usa ka “kaliwatan sa mga bitin.” Ang bisan hain niini nga pundok mapadayag sa katapusan sa usa ka proseso sa pagsulay diin si Cristo, ingon sa tawo nga nagasilhig sa abog, magahinlo sa Iyang salog. Sama sa lana sa sambingay bahin sa napulo ka ulay, ang mensahe gilarawan pinaagi sa usa ka daotan o maayong kasingkasing. Ang paghisgot ni Cristo midugang nga kining kaliwatan sa mga bitin, nga mao ang ikaupat ug kataposang

kaliwatan—mangita ug usa ka ilhanan, ug ang bugtong ilhanan nga igahatag kanila mao ang ilhanan ni Jonas.

Unya may pipila sa mga escriba ug sa mga Pariseo mitubag, nga nag-ingon, Magtutudlo, buot unta kami makakita ug usa ka ilhanan gikan kanimo. Apan mitubag siya ug miingon kanila, Ang usa ka daotan ug mananapaw nga kaliwatan nangita ug ilhanan; ug walay ilhanan nga igahatag niini, gawas sa ilhanan ni propeta Jonas: Kay maingon nga si Jonas diha sa tiyan sa dakong isda sulod sa tulo ka adlaw ug tulo ka gabii, sa ingon niana ang Anak sa tawo maanaa sulod sa tulo ka adlaw ug tulo ka gabii sa kasingkasing sa yuta. Ang mga tawo sa Nineve motindog sa paghukom uban niining kaliwatan, ug magahukom batok niini: tungod kay sila naghinulsol sa pagwali ni Jonas; ug, ania karon, may usa nga labi pa kang Jonas dinhi. Ang rayna sa habagatan motindog sa paghukom uban niining kaliwatan, ug magahukom batok niini: kay siya mianhi gikan sa kinatuman nga mga dapit sa yuta aron sa pagpatalinghug sa kaalam ni Solomon; ug, ania karon, may usa nga labi pa kang Solomon dinhi. Mateo 12:38–42.

Gitawag ni Cristo ang mga Judio nga kaliwatan sa mga bitin, ug gigamit Niya ang mga hulagway sa paghukom ingon nga mensahe ni Jonas ug ang mensahe sa kaalam ni Solomon. Gipasabot ni Jesus pinaagi sa konteksto, ug uban sa duha ka mga saksi, nga ang kaliwatan sa mga bitin mao ang ikaupat nga kaliwatan, kay sa ikaupat nga kaliwatan matuman ang paghukom.

Ang usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo mao ang bandila, o timailhan sa ulahing mga adlaw, maingon man ang balaod sa Dios ug ang Igpapahulay. Ang timailhan ni Jonas mao ang timailhan sa pagkabanhaw, nga alang sa mga Judio sa panahon ni Cristo mao ang Iyang bautismo, sa dihang mikunsad ang Espiritu Santo, nga gihulagway ingon nga salampati. Ang Jonas nagkahulugang “salampati.” Si Jonas, si Juan nga Manugpadayag, si Daniel, si Jose ug si Lazaro nagrepresentar sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo, nga gibanhaw gikan sa ilang pagkahimong patay diha sa dalan sulod sa tulo ug tunga ka adlaw. Niana nga punto sila kinahanglan nga mobalhin gikan sa mga Laodiceanhon ngadto sa mga Filadelfianhon, ug sa ingon mahimong ang ikawalo nga gikan sa pito. Si Jonas nagrepresentar sa bautismo, kay siya gilabay ngadto sa tubig ug sa simbolikong paagi namatay sa dihang siya gikaon sa balyena. Human niana siya gibanhaw, maingon kang Juan, sa dihang siya gikuha gikan sa nagbukal nga lana, ug maingon kang Daniel sa dihang siya gikuha gikan sa langub sa mga leon, ug maingon kang Jose sa dihang siya gikuha gikan sa lungag, maingon usab kang Lazaro, ang milagro sa pagpatik sa panahon ni Cristo. Ang mga Judio dili makakita sa timailhan ni Jonas, nga girepresentar sa pagkabanhaw ni Cristo, nga mas tin-aw kay sa pagtan-aw sa Adventismo sa timailhan sa 9/11, nga mao ang timailhan ni Jonas.

Padayonon nato kining mga hilisgutan sa sunod nga artikulo.

“Ang bug-at sa pasidaan nga karon igahatag ngadto sa katawhan sa Dios, sa duol ug sa halayo, mao ang mensahe sa ikatulong manulonda. Ug kadtong naningkamot sa pagsabut niini nga mensahe dili pagamandoan sa Ginoo sa paghimo ug paggamit sa Pulong nga magapukan sa pundasyon ug magakuha sa mga haligi sa pagtoo nga maoy naghimo sa mga Seventh-day Adventists nga mao sila karon. Ang mga kamatuoran nga nagpadayag sumala sa ilang kahapsay, samtang nagpadayon kita subay sa linya sa tagna nga gipadayag diha sa Pulong sa Dios, mao ang kamatuoran, balaan, walay katapusan nga kamatuoran karon. Kadtong miagi sa

maong yuta sa matag lakang sa nangaging kasaysayan sa atong kasinatian, nga nakakita sa kadena sa kamatuoran diha sa mga tagna, giandam sa pagdawat ug pagtuman sa matag silak sa kahayag. Sila nagaampo, nagpuasa, nangita, nagkalot alang sa kamatuoran ingon sa tinagong mga bahandi, ug ang Balaang Espiritu, nasayod kita, mao ang nagatudlo ug nagamando kanato. Daghang mga teoriya ang gipadayag, nga may dagway sa kamatuoran, apan nasagolan sa sayop nga paghubad ug sayop nga paggamit sa mga Kasulatan, maong nangulo ngadto sa makuyaw nga mga kasaypanan. Maayo kaayo ang atong kahibalo kon giunsa pagpatukod ang matag punto sa kamatuoran, ug ang silyo gibutang ibabaw niini pinaagi sa Balaang Espiritu sa Dios. Ug sa tanang panahon may mga tingog nga nadungog, ‘Ania ang kamatuoran,’ ‘Anaa kanako ang kamatuoran; sunda ako.’ Apan miabot ang mga pasidaan, ‘Ayaw kamo pagsunod kanila. Wala ko sila iPadala, apan midagan sila.’ (Tan-awa ang Jeremias 23:21.)”

“Ang pagpanguna sa Ginoo klaro kaayo, ug labihan ka kahibulongan ang Iyang mga pagpadayag mahitungod sa kamatuoran. Ang usa ka punto sunod sa usa ka punto gitukod sa Ginoong Dios sa langit. Kadtong kamatuoran kaniadto, mao gihapon ang kamatuoran karon. Apan ang mga tingog wala mohunong sa pagkadungog—‘Mao kini ang kamatuoran. Aduna akoy bag-ong kahayag.’ Apan kining bag-ong mga kahayag diha sa mga linya sa tagna napadayag pinaagi sa sayop nga paggamit sa Pulong ug sa pagpasibog sa katawohan sa Dios nga walay angkla nga makakupot kanila. Kon ang estudyante sa Pulong modawat sa mga kamatuoran nga gipadayag sa Dios diha sa pagpanguna sa Iyang katawohan, ug himuon kining iyang kaugalingon, tunawon kini sa hunahuna, ug dad-on kini ngadto sa iyang praktikal nga kinabuhi, nan sila mahimong buhing mga alagianan sa kahayag. Apan kadtong naninguha sa pagtuon ug pagpalambo sa bag-ong mga teyorya, adunay sinagol nga kamatuoran ug kasaypanan nga gihiusa, ug human sa pagsulay sa pagpahimong inila niining mga butanga, napamatud-an nila nga wala nila pasiga ang ilang suga gikan sa balaang halaran, ug kini napalong diha sa kangitngit.” Selected Messages, basahon 2, 103, 104.